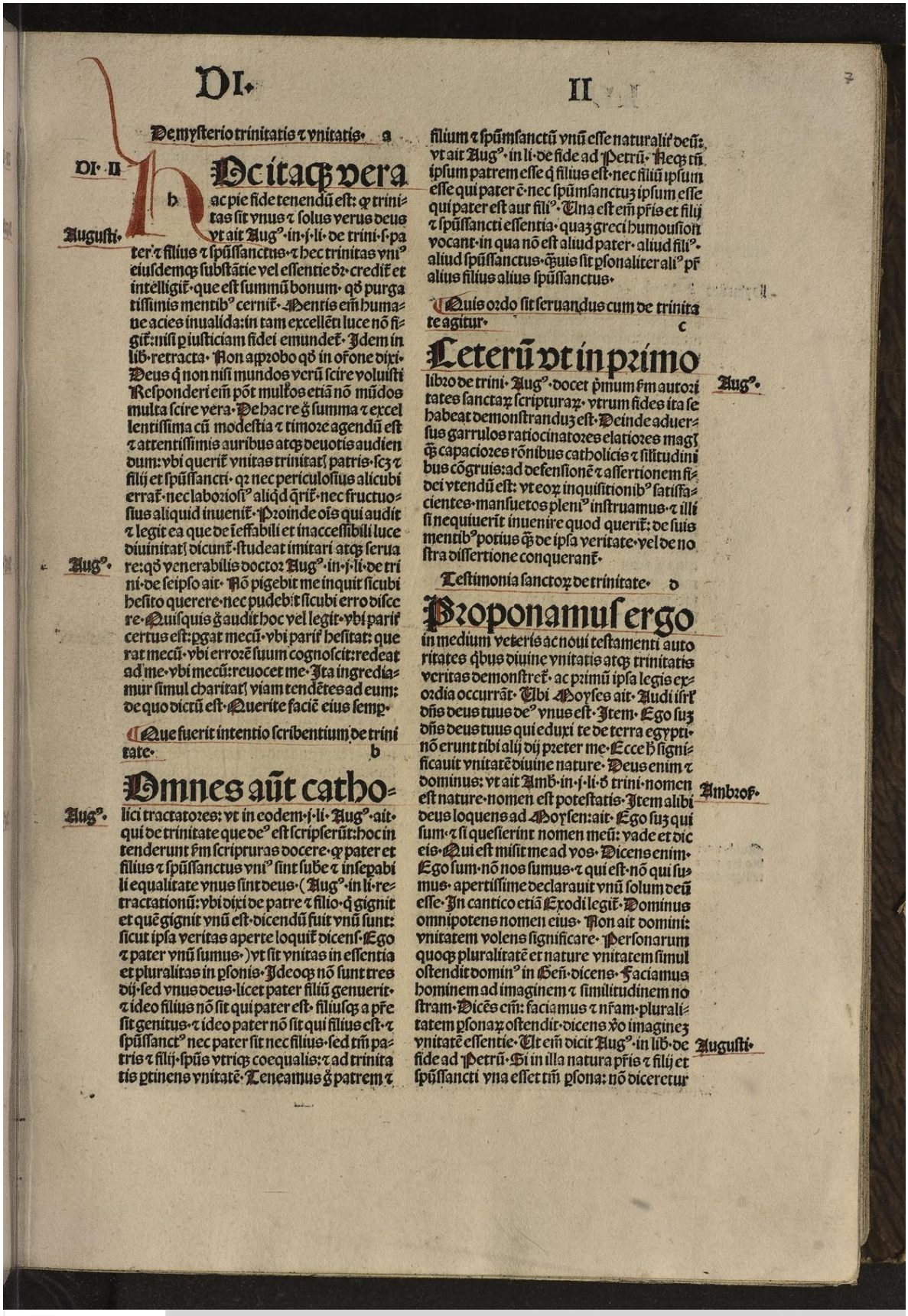

DI. II

De mysterio trinitatis ⁊ vnitatis. a

DI. II

Hoc itaq; vera ac pie fide tenendū est: q; trinitas sit vnus ⁊ solus verus deus vt ait Aug⁹. in .j. li. de trini. s. pater ⁊ filius ⁊ spūssanctus. ⁊ hec trinitas vni⁹ eiusdemq; substātie vel essentie ō. credit et intelligit. que est summū bonum. qō purgatissimis mentib⁹ cernit. Mentis eiꝰ humane acies inualida: in tam excellēti luce nō figit: nisi piusticiam fidei emundet. Idem in lib. retracta. Non approbo qō in ofone dixi. Deus q; non nisi mundos verū scire voluisti Responderi eiꝰ pōt multos etiā nō mūdos multa scire vera. De hac re ḡ summa ⁊ excellentissima cū modestia ⁊ timore agendū est ⁊ attentissimis auribus atq; deuotis audiendum: vbi queritur vnitas trinitatis patris. scz ⁊ filij et spūssancti. q; nec periculosius alicubi errat. nec laboriosi⁹ aliq̄d q̄rit. nec fructuosius aliquid inuenit. Proinde oēs qui audit ⁊ legit ea que de ineffabili et inaccessibili luce diuinitatis dicunt. studeat imitari atq; seruare: qō venerabilis doctor Aug⁹. in .j. li. de trini. de seipso ait. Nō pigebit me inquit sicubi hesito querere. nec pudebit sicubi erro discere. Quisquis ḡ audit hoc vel legit. vbi pariter certus est: pgat mecū. vbi pariter hesitat: querat mecū. vbi errorē suum cognoscit: redeat ad me. vbi mecū: reuocet me. Ita ingrediamur simul charitatis viam tendētes ad eum: de quo dictū est. Querite faciē eius semp.

Aug⁹.

Aug⁹.

Que fuerit intentio scribentium de trinitate. b

Omnes aūt catholici tractatores: vt in eodem .j. li. Aug⁹. ait. qui de trinitate que de⁹ est scripserūt: hoc intenderunt ꝑm scripturas docere. q; pater et filius ⁊ spūssanctus vni⁹ sint substātie ⁊ inseparabili equalitate vnus sint deus. (Aug⁹. in li. retractationū: vbi dixi de patre ⁊ filio. q; gignit et quē gignit vnū est. dicendū fuit vnū sunt: sicut ipsa veritas aperte loquit dicens. Ego ⁊ pater vnū sumus.) vt sit vnitas in essentia et pluralitas in ꝓnis. Idcoq; nō sunt tres dij. sed vnus deus. licet pater filiū genuerit. ⁊ ideo filius nō sit qui pater est. filiusq; a pre sit genitus. ⁊ ideo pater nō sit qui filius est. ⁊ spūssanct⁹ nec pater sit nec filius. sed trīs patris ⁊ filij. spūs vtriq; coequalis: ⁊ ad trinitatis ptinens vnitatē. Teneamus ḡ patrem ⁊ filium ⁊ spūmsanctū vnū esse naturaliter deū: vt ait Aug⁹. in li. de fide ad ꝑetrū. Neq; trīs ipsum patrem esse q; filius est. nec filiū ipsum esse qui pater ē. nec spūmsanctus ipsum esse qui pater est aut filius. Una est eīm ꝑris et filij ⁊ spūssancti essentia. quaz greci homousion vocant. in qua nō est aliud pater. aliud filius. aliud spūssanctus. ḡuis sit ꝓsonaliter aliꝰ pr alius filius alius spūssanctus.

Aug⁹.

Quis ordo sit seruandus cum de trinitate agitur. c

Ceterū vt in primo libro de trini. Aug⁹. docet ꝑmum ex mm autoritates sanctaz scripturaz. vtrum fides ita se habeat demonstranduz est. Deinde aduersus garrulos ratiocinatores elatiores magis ḡ capaciores rōnibus catholicis ⁊ similitudinibus cōgruis: ad defensionē ⁊ assertionem fidei vtendū est: vt eoz inquisitionib⁹ satisfacientes. mansuetos pleni⁹ instruamus. ⁊ illi si nequiuerit inuenire quod querit: de suis mentib⁹ potius ḡ de ipsa veritate. vel de nostra dissertione conquerant.

Aug⁹.

Testimonia sanctoz de trinitate. d

Proponamus ergo in medium veteris ac noui testamenti autoritates q̄bus diuine vnitatis atq; trinitatis veritas demonstret. ac primū ipsa legis exordia occurrāt. Ubi Moyses ait. Audi isrl dns deus tuus de⁹ vnus est. Item. Ego sum dns deus tuus qui eduxi te de terra egypti. nō erunt tibi alij dij preter me. Ecce hic significauit vnitatē diuine nature. Deus enim ⁊ dominus: vt ait Amb⁹. in .j. li. ō trini. nomen est nature. nomen est potestatis. Item alibi deus loquens ad Moysen: ait. Ego sum qui sum. ⁊ si quesierint nomen meū: vade et dic eis. Qui est misit me ad vos. Dicens enim. Ego sum. nō nos sumus. ⁊ qui est. nō qui sumus. apertissime declarauit vnū solum deū esse. In cantico etiā Exodi legit. Dominus omnipotens nomen eius. Non ait domini: vnitatem volens significare. ꝑsonarum quoq; pluralitatē et nature vnitatem simul ostendit dominꝰ in Gen. dicens. Faciamus hominem ad imaginem ⁊ similitudinem nostram. Dicēs eīm: faciamus ⁊ nram. pluralitatem ꝓsonaz ostendit. dicens xo imaginez vnitatē essentie. Et eīm dicit Aug⁹. in lib. de fide ad ꝑetrū. Si in illa natura ꝑris ⁊ filij et spūssancti vna esset tm ꝓsona: nō diceretur

Ambros.

Augusti.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0013
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG